

7. uskrsna nedjelja A

*Gospodin mi je svejtlost i spasenje:
koga da se bojim? (Ps 27,1)*

Prvo čitanje

Djela apostolska 1,12-14

Pošto je Isus uzet na nebo, vratiše se apostoli u Jeruzalem s brda zvanog Maslinsko, koje je blizu Jeruzalema, udaljeno jedan subotni hod. I pošto uđu u grad, uspnu se u gornju sobu gdje su boravili: Petar i Ivan i Jakov i Andrija, Filip i Toma, Bartolomej i Matej, Jakov Alfejev i Šimun Revnitelj i Juda Jakovljevi – svi oni bijahu jednodušno postojani u molitvi sa ženama, i Marijom, Majkom Isusovom, i braćom njegovom.

Drugo čitanje

1. Petrova 4,13-16

Ljubljeni! Radujte se kao zajedničari Kristovih patnja da i o Objavljenju njegove slave mognete radosno klicati. Pogrđuju li vas zbog imena Kristova, blago vama jer Duh Slave, Duh Božji u vama počiva. Tek neka nitko od vas ne trpi kao ubojica, ili kradljivac, ili zločinac ili makar i kao nametljivac; ako li kao kršćanin, neka se ne stidi, nego slavi Boga zbog tog imena.

Evandjelje

Ivan 17,1-11a

U ono vrijeme: Isus podiže oči k nebu i progovori: "Oče, došao je čas: proslavi Sina svoga da Sin proslavi tebe i da vlašću koju si mu dao nad svakim tijelom dade život vječni svima koje si mu dao.

A ovo je život vječni: da upoznaju tebe, jedinoga istinskog Boga, i koga si poslao – Isusa Krista.

Ja tebe proslavih na zemlji dovršivši djelo koje si mi dao izvršiti. A sada ti, Oče, proslavi mene kod sebe onom slavom koju imadoh kod tebe prije negoli je svijeta bilo. Objavio sam ime tvoje ljudima koje si mi dao od svijeta. Tvoji bijahu, a ti ih meni dade i riječ su tvoju sačuvali. Sad upoznaše da je od tebe sve što si mi dao jer riječi koje si mi dao njima predadoh i oni ih primiše i uistinu spoznaše da sam od tebe izišao te povjerovaše da si me ti poslao. Ja za njih molim; ne molim za svijet, nego za one koje si mi dao jer su tvoji. I sve moje tvoje je, i tvoje moje, i ja se proslavih u njima. Ja više nisam u svijetu no oni su u svijetu, a ja idem k tebi."

Za razmišljanje

Gospodin je u svoju muku otišao s molitvom: na njegove oprostajne govore slijedi oproštajna molitva, koju nam je Ivan prenio takvim riječima, koje nadilaze čisto povijesni način gledanja, kao i prostor i vrijeme. Ovdje se radi o sasvim drugačijim izrekama od samo nekakvih izvanjskih.

Glavna je namjera te molitve, sada kad je Isusov čas došao, na koji je bio usmjeren čitav svoj život, da taj ispuni svoj smisao i da žrtva križa donese plod.

Ta se namjera ostvaruje u tri glavne točke:

Isus moli: 1. za svoju proslavu, 2. za sačuvanje i posvećenje učenika i 3. za jedinstvo onih koji vjeruju.

Isus moli da ga Otac proslavi, njega, vječnog Sina zajedno sa čovječjom naravi, jer po tome će sam Bog biti proslavljen.

Po Sinu će – po njegovu životu i njegovoj žrtvi križa – biti otkriveno svijetu Božje ime i njegovo Božansko veličanstvo.

Ostatak molitve je za one, koji bijahu spremni primiti Sina i u njemu prepoznati ljubav Oca prema ljudima. U tome što Isus moli za sebe, moli on i za njih i za sve, koji će još doći k vjeri. Po tome znamo da smo uzeti u Isusovu molitvu, kad prihvatimo u svoj život njegov naviještaj.

Isus je molio za nas i za nas umro. Imao je u nas povjerenja i povjerio nam svoju vijest. Pripadamo li mu, na neki smo način uzeti iz ovoga svijeta, jer smo djeca svjetla. I unatoč tome ovo "uzeti iz ovoga svijeta" nije samo sebi smisao, već podrška, kako bismo, jačani od Boga, mogli bivstvovati u ovome svijetu. Nek nas na to podsjeća i redovito jačanje, koje iskušujemo u i po euharistiji.